

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАНКУТ НА ТАБАКУ

Цена за Србију:

НА ГОДИНУ	6 ДИИ.
ЗА ПОЛА ГОДИНЕ	3 ДИИ.
ЗА СТРАНЕ ЗЕМЉЕ НА ГОДИНУ	9 ДИИ.

УРЕДНИШТВО и АДМИНИСТРАЦИЈА

ЈЕ У ЗДАЊУ

ОПШТИНСКОГ СУДА

Цена је огласима 6 дин. пара од врете
Претплату ваља слати упутницом на општин-
ски суд а све кореспонденције на уредника

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ.

Неплаћена писма не примају се.

ГРАЂАНСТВУ ВАР. БЕОГРАДА

Указом Његовога Величанства Краља Србије Милана Првог од 16 ов. мес. наређено је да се избори народних посланика за сазвану Велику Народну Скупштину, одложе и изврше на дан 4. Децембра ове године.

На основу тога, и сходно 25-ом члану изборнога закона скупштинског, Суд општине београдске позива грађане вароши Београда да 4. Децембра т. г. дођу у општинску кућу на

ИЗБОРНУ СКУПШТИНУ

ради избора

ОСАМ ПОСЛАНИКА ЗА ВАРОШ БЕОГРАД

за Велику Народну Скупштину која је сазвана за 11. Декембар ове године.

По члану 27-ом изборнога закона, скупштина за избор народних посланика, отвара се тачно у осам часова изјутра одређенога дана.

На скупштини за избор посланика има право гласа сваки српски грађанин који је пунолетан и плаћа држави грађански данак на имање, рад или приход; а грађански данак сматра се да плаћа она који по закону о непосредном порезу плаћа преко 15 динара на годину (чл. 46. устав а чл. 17. избор. закона и чл. 95. зак. о непосредном порезу).

Члан 18-ти изборнога скупштинскога закона, не даје право бирање онима:

- а), који стоје код другог у служби, под платом или издржањем, а по закону о непосредном порезу не плаћају преко 15 динара данка годишње;
- б), који су осуђени због злочинства, за време докле се не поврате у права;
- в), који су осуђени због престапа, који доноси губитак грађанске части, за време док траје губитак права;
- г), који се налазе у затвору или притвору судском због злочинства или престапа, поменутог у тачци 3. и 4.;

д), који су судском пресудом осуђени да су злоупотребом своје власти, претњом, поклоном или обећањем поклона за себе или за другог радили, да за посланика изабрани буду, или за које се докаже да су свој глас продали -- за време, докле је пресуда одредила;

ж), који су под старатељством; и

з), којима устав (последња тачка 48-ог члана) забрањује бирати.

Сваки пуноправни бирач може бити изабран за народног посланика, ако још има и ових услова

а), да је навршио 30 година;

б), да плаћа годишње преко 30 динара у име непосредних пореза и

в), да не спада у изузете чланом 48-им устава земаљског.

Гласање ће отпочети у 8 часова изјутра и трајаће непрекидно до заласка сунца, а тада ће бирачки одбор, и ако сви бирачи не буду дошли и гласали, по члану 33-ем изборног закона скупштинског, решити и огласити да је изборна скупштина свршена.

Сваки бирач може само лично дати свој глас.

По закључку седнице општинскога Суда од 17. Новембра 1888. год. у Београду. АБр. 929.

Деловођ

СПАСО ХАЦИ-РИСТИЋ

Председник општине београдске

ЖИВКО КАРАБИБЕРОВИЋ

ИЗ. Право гласа на изборној скупштини и поред свих испуњених услова, може имати само онај грађанин који је у азбучни списак заведен раније од дана избора скупштине. Према томе треба сваки бирач, који мисли користити се бирачким правом, да до дана скупштине узме из благајног одељка, сам или преко другог, број под којим је заведен. Тако ће и брже гласати.

ГРАЂАНСТВУ ВАР. БЕОГРАДА

Азбучни спискови свију оних грађана, који за избор нар. посланика имају право гласа у Београду, штампани су у засебним примерцима и растурени у вароши по свима јавним местима

Тако се сваки овдашњи грађанин може лако уверити да ли му је име записано у азбучни списак та, на случај да није, има времена да се ради уписа пријави.

Тога ради сваки грађанин, који се жели користити својим бирачким правом на дан избора народних посланика (4 Децембра 1888) треба да узме број свога имена из азбучног списка било оригиналног (који је изложен на преглед у благајноме одељењу општине), било из штампаног, ма гди да га нађе.

На дан избора имаће право гласа само они грађани, који су у бирачки списак уписани пре дана избора, јер се на дан избора упис никакo не сме (по закону) вршити, те тако сви они грађани који бирачки списак не буду уписани до дана избора, неће ни моћи гласати.

Нарочито треба да се увере јесу ли уписани у азбучни списак они грађани који су се не давно настанили у Београду. — Буде ли који грађанин нашао да у списак бирача није уведен, треба да се пријави благајноме одељку општинскога Суда, и то, са пореском листом из које би се видело да годишње плаћа преко 15 динара непосредне порезе.

Од стране суда општине вароши Београда 10. Нов, 1888. Ббр. 3470.

СЛУЖБЕНИ ДЕО

ВАНРЕДНИ САСТАНАК

одбора општине београдске

(По стенографским белешкама)

држан 3. Новембра 1888. год. у Београду

Почетак у шест час. по подне

Присутствовали: Председник г. Ж. Карабиберовић, члан суда г. Јанаћ М. Јанковић, чланови одбора: г. г. Гргур Миленковић, Милвоје Јосимовић, Никола Р. Поповић, Глиша Јосиповић, К. Црногорац, М. Степановић, М. Велизарић, Н. Вулковић, Др. М. Т. Леко, К. Д. Главинић и Св. Боторић.

Председник. Молим вас господо. Састанак је отворен. Изволте чути протокол последњег састанка. (Секретар чита).

Марко Степановић. За све крајеве види се, да су избрани по два одборника, а за кварт палилулски није тако, већ је остао само један. (Чује се: Остао је стари г. Бакић). Добро.

Председник. И ја би имао да учиним једну примедбу. Нама су казали, да је лицитација дубока остала на Ђорђа Панђела, а у резерату стоји на Коту Панђелу. У томе треба да се исправка у протоколу учини, а у осталом за општину је све једно, само нек се зна, јер ће с Котом општина уговор да закључи.

Марко Степановић. Г, Председниче, приметно сам а и ви сва господо одборници приметите, да је наш сто стенографски остао упражњен са једним општинским стенографом г. Поповићем а остао је само г. Васић и бојим се да и без њега не останемо, јер како сам сазнао они би желели према у трострученом послу да им се и плата увећа.

Доста господо, послови одбора увећани су много више него што су онда били, кад су се они овога посла примили, и праведно је, да се и њима за увећани посао и већа награда даде.

Сада се већ и у другима општинама по внурености траже стенографи, угледав се на престолницу и ми можемо више пута чути од људи у унутрашњости Србије, како се они користе тиме, што могу све радове општинске у најопширнијем и најориџиналнијим говорима одборника читати и одакле и поуке за своје општинске интересе црпети.

Стенографи, то су вештаци, који фотографишу све наше говоре у највернијем смислу, те се не да фалзицираће појединих говора, за то мислим да ми нико замерити неће, што ово споменух, јер треба слободно рећи да се је то некада дешавало.

Данашња два стенографа показали су не само способност у брзом хватању наших говора него и у верном извођењу наших ориџиналних речи, и мислим да им се мора признати са похвалом. Држим, да ће те и ви сви господо одборници ово признати: (То нико не спори) и да ће те ме у овоме праведном предлогу потпомоћи.

Престолница наша броји 44 одборника и кад се одбор састане он изгледа као каква мала скупштина. Говорника сада у одбору има хвала Богу доста, и, кад сваки по неколико пута говори мора се признати да то задаје велики посао, особито од пре године дана, од кад су се послови општински, може се слободно рећи, утростручили, и одкад је општина ступила у саветовање за многа грађевинска велика предузећа. Увећани рад у општинском одбору, мора се признати да задаје и много већи посао, и према томе праведно је, да се и повишица тим радницима, тим вештацима одобри, како би им се отворила још већа воља у издржљивост тога труднаг посла. Ја ово предлажем, а ваше је да се одазовете правди.

Председник. Ја немам ништа против тога господине одборнице, али само имам то да вам кажем, да је тај ваш предлог нов предлог и да се у овој седници не може решити, него остаје за другу седницу. Ви можете у идућој седници изнети тај предлог овим путем или писменим.

Марко Степановић. Добро. Ја ћу у идућој седници поднети писмен предлог.

Св. Боторић. Г. Председниче ја имам да приметим на протокол. У протоколу није стављена одборска одлука односно оног чиновника, који је пропустио, противно својој дужности, да се нагомилала онолика цифра неплаћене аренде од стране концисиона за изношење ђубрета и чишћење помпјара и нужника. Ја би молио да се то стави, јер је одбор решио, да се то питање изнесе одбору на решење.

Председник. То је била интерпелација и то не улази у протокол. Ја ћу вам поднети извештај о свему шта је по том рађено, па ће те ви онда видети у чему је ствар.

Глиша Јосимовић. Ваш је нарочито то казано, да се изнесе, па с тога је та одлука нужна да у протокол уђе. И ви сте казали секретару да то запише.

К. Главинић. Ја мислим да не би сметало ништа, да је то ушло у протокол. Иначе, кад то не би ушло, изашло би нешто нејасно. Ми одобравамо да се у нечем од уговорене цене попусти, а не зна се, шта нас је навело да ово морамо попустити.

Председник. Ја сам казао секретару да запише с тога, да не изгубим из вида, да вам извештај о томе поднесем.

Св. Боторић. Ми смо овако разумели да ово уђе у протокол, као што и треба да уђе, и с тога тражимо да уђе

Председник. Сви закључци одборски шаљу се надзорној полици, власти и држим да ви нећете желити да и ово шаљем надзорној власти. Ја ћу вам показати све како је ишло и шта је осигурано. Имајте стрпљења док ово извидим р мени није само ово посао. Држим да сте задовољни. Баш ако хоћете може се и ставити.

Свет. Боторић. Према вашем објашњењу ми смо задовољни.

Председник. Хвала вам. Сад предајемо на дневни ред. Ми смо у прошлој седници усвојили у начелу извештај комисије за водове, и решили смо издатке и на који начин да се с тим поступи. Ово решење поништава оно првобитно решење од 20 хиљ. динара,

Коста Црногорац. Ја би желио г. председниче да знам да ли је вода нађена или није. Вас питам г. председниче.

Председник. Ја мислим да јесте, а и извештај то каже

К. Црногорац. Ја бих вас молио г. председниче, да ми кажете, коме сте издали оних одобрених 20 хиљада динара.

Председник. Одбору, који је одређен за овај посао.

К. Црногорац. Онда би вас молио, да поднесете одбору рачун. Н. пр. За 5—10, 20 радника утрошено оволико, за набавку ашова, будака и тд. толико и толико. Дајте тај рачун у првој или другој седници, јер ја хоћу да знам на шта су утрошене толике паре.

Председник. Сам председник тога одбора питао ме, кад треба да поднесе рачун о томе и ја сам му казао: око 10—12 Новембра, Дакле и да нисте питали тај би вам се рачун у своје време поднео.

Да пређемо на ствар. Молим г. Јосимовића да каже из извештаја шта даље долази.

М. Јосимовић. Сад је на реду израда детаљних планова и тд. (чита).

Председник. Чланове комисије молим да изводе дати тјкечаоје мишљење односно прочитаие вам извештаја.

Марко Велизарић. Ја мислим да ми немамо шта дебатovati. Кад смо одобрили оно прво, онда и ово остало морамо усвојити.

К. Главинић. Нужно је, господо, да се донесе закључак за сваку поједину тачку. Прво, да се извесна сума одобри; друго, да се уступи израда планова г. Смрекеру, и да се с њим ступи у преговоре о цени и тд.

Марко Велизарић. Зато, што ово све стоји у вези са оним првим, односно одобрених 25,000 динара — морамо одобрити и остало, јер ми неможемо сад стати на по пута.

К. Црногорац. Мени се чини господо, да би ми предухитрили са овим решењем. Пре но што нам се дефинитивно не каже да је вода нађена, каква и одакле, држим, да о осталоме не треба решавати. А кад нам се то покаже, онда прво имамо да одамо једну триумфалну благодарност трудбеницима на томе проналаску, па онда даље да радимо. Дакле, ја нисам да се даље у решавање упуштамо, док прво не сазнамо да је вода нађена.

Марко Степановић. Ја сам хтео то исто да кажем, па пошто је г. Црногорац то већ исказао, немам више шта да говорим.

Др. Марко Лeko. Да је и данас прочитана мотивација овога предлога, не би се могло сад овако говорити.

Ствар је у томе, технички одбор налази, да према приликама грађење пројекта за водовод, може упоредо ићи с даљим, завршним радом око истраживања воде. И кад општина према учињеном предлогу ништа не разликује, зашто се не би предлог усвојио, којим се једино тежи, да се послови око извршења водовода што брже сврше.

Марко Степановић. Ја имам да приметим то: да опет потпомажем мишљење г. Црногорца, који вели, да не треба пренаглити у овоме послу, пошто је то један врло важан посао, који се не свршава за дан два, него се штудира годинама док се до извршења не дође. Дакле ипак велим треба сачекати, док се вода позитивно не нађе.

К. Главинић. Мени није никакво чудо што г. Марко Степановић овако говори, јер он није био овде прошле седнице, кад је извештај читан, али г. Црногорац је био. Ово је чудновато да г. Црногорац овако излази. И пређе је ово питање тако исто претресано и онда је била комисија од 40 чланова у којој сам био и ја и г. Црногорац, — па и онда се због оваквих поступака није могло у напред ићи. Г. Црногорац је онда казао, да је питање преко колена преломљено, па данас опет то исто каже и овој комисији.

Комисији одређеној за извршење овога посла жеља је, да се ово питање изведе уредно и што боље, и она је употребила све могуће да би одржала реч, коју је одбору дала приликом примања ове дужности. Ако ми и сад почнемо ово питање о водоводима продужавати и отезати ствар с дана на дан, онда може проћи још много година па ипак нећемо имати водовод. Ја и као члан комисије и као одборник кажем, да ми морамо овако радити ако хоћемо да за времена припремимо све оно што је нужно, те да нам се не пребацује како се за воду не бринемо.

Марко Велизарић. Мени се чини да овде има баш све оно, што тражи г. Црногорац. Он тражи, да се нехита, а овде се нехита, него се каже, да се даје г. Смрекеру да ради планове, али да му се рачуна кад буде с плановима готов. Ја мислим то није ништа пренагљено. Њему се не плаћа никакав хонорар, него ће он тек после с г. председником општине о томе преговарати.

Коста Црногорац. Ја би господо молио г. Главинића да се не женира с тим што ми каже: ништа се са њим не-

само нека не каже: „ја му се чудим.“ Ако је реч о истраживању, онда је то мој посао. Ја кажем да је географија мој посао и да ја улазим и у тај део што се зове Геофизика и понављам: овако радити сад па да дамо Смрекеру значило би оно исто, што је било са Жигмундом. Ја кажем није свршено са изналажењем воде и што да хитамо са овим кад то није свршено.

Није господе мени стало што је Жигмунд и Смрекер ту, него зашто ми неби оставили садашњој комисији да она сама истражи воду, и ако они нађу воде њима ћу одобрити не 25 хиљ. него 100.000. динара. За што не кажемо ми овако: дајемо 100.000 динара ономе, ко пронађе воду у околини Београда у довољној количини за целу варош. Пустите мене да ја заслужим, пустите нека заслужи г. Јосимовић, пустите г. Главинића и друге, само нека пронађу они као наши људи и макар они непотрошили ни једну пару око тога, опет да им рекнем: Ево вам 100.000. динара, нека вам је ала! За што не би ми овако учинили и резултат са чекали.

Опет кажем да је овим предухитрено и да није још земао томе и да ће једанајсторица погрешити ако донесемо одлуку да се ово предузима док се предходно вода не пронађе.

Глиша Јосимовић. Овде се не каже да се погодимо са г. Смрекером, него да ступимо у преговор, и кад закључимо уговор, онда ће се изнети пред одбор, јелте г. председниче?

Јосимовић. Г. Црногорац полази једнако са гледишта, да није нађена вода. Ми смо у томе ангажовани и ми кажемо, да је нађена вода. Сад што се он не слаже с нама, нисмо ми криви. Кад би све оно стајало што он наводи на памет, ја би био његовог мишљења, али кад то не стоји онда ја морам бити противан томе.

К. Црногорац. Ако је нађена вода, онда вас питам за што смо дали 25 хиљ. динара? То значи, да вода није нађена. Нађите воду и ја ћу вам честитати и онда пристајем да дамо не сто хиљада, него милион динара, само нећу из руке Жигмундове и Смрекерове. Ја недам да се нама каже да нисмо стручни. Ја ћу свагда бити први, који ћу похвалити свакога онога Србина, који пронађе воду. Ја сам и раније био против Жигмунда па и данас вам кажем да вам ни Смекер неће то наћи. Ја вас молим г. Јосимовићу, ангажујте се ви са вашим друштвом и отидите на Авалу. Пробајте па ће те видети да ће те наћи, а ако не нађете онда ми реците да не знам ништа.

Јосимовић. На ово имам да одговорим г. Црногорцу. Ја као инжињер знајући коме треба веровати, томе и верујем, а г. Кости Црногорцу немогу да признам стручност у томе више но г. Смрекеру.

Коста Црногорац. Вода Топчидерска долази из врела онога са Авале, Бели поток извире са Авале. Мокродушки поток извире са Авале. Имате жицу, која нам даје воде овде на терацијама. На сред Еглезовца имате воде. На врху моријевског брда имамо воде. Све то кад покупимо имаћемо 10 пута више, но што би ви нашли у Макишу.

Никола Поповић. Ја мислим да је овде цело тежиште у томе, што је од стране комисије дато то истраживање г. Смрекеру који није Србин него Немац. Ја опет то мишљење не делим. Кад му наши стручни људи, који то знају поверавају, онда и ми не треба да се противимо. Кад њему комисија а и већина чланова одбора поверава онда не треба више о томе ни говора водити.

Ми смо у ову комисију одредили стручне људе г. Јосимовића и Главинића и остале и они што ураде то је урађено, јер је њима све поверење дато па ако ураде добро

њихова ће и хвала бити. Ово што је сада изнешено у четири тачке држим да треба одмах примити. Што се тиче изналажења воде, ја верујем нашој комисији, да је вода нађена и кад то стоји онда да би се та вода довела треба да се изврше неки предходни радови. Друго је својство било нужно, да је вода здрава па и то се тврди да је здрава од стране онога који је за то компетантан. Треба дати средстава да се започети посао даље врши, јер ако не дамо сад онда би стали на трећину пута. Држим да не би требало довести наше стучне људе у комисији овој одређене до тога, да све баце у немарност. Њих би молио да они и даље раде и ако би их неко што и увредио нек на то не гледе ма да не може бити за стручњака увреде, кад му не стручњак каже, да оволики рад невређи.

Коста Главинић. Кад би ја хтео да говорим светрано о извесним стварима које се односе на ово питање морао би да отворим академијску расправу која би трајала неколико седница.

Какву воду ми имамо то је питање свршено и о томе не треба ни доносити решење, јер је та ствар једанпут пречишћена. Она господа која су противна нашем мишљењу ваљда ће веровати да и ми који смо сада у комисији желимо да се бар нешто прославимо. Ми смо се као стручњаци овде много ангажовали, па смо на сваки начин о томе више и рачуна водили; и сад, кад вам ово предлажимо, може бити питања и говора замо о томе: хоћете ли то да усвојите или нећете. Господа која су противна изнела су своје мишљење за што су противни, а остали су све усвојили и сад ништа друго немамо него да идемо даље (Тако је)

Марко Велизарић. Ја видим да и г. Црногорац није овде опозиција, и он је за ово, само њега боду очу „Смрекер“ и нуди нашим људима у комисији 100.000 динара. Но они кажу, да су пронашли воду и то износе и веле даље да вода није у истини онаква као што г. Црногорац иште. Према овоме држим да можемо гласати.

Марко Степановић. Ја хоћу да кажем само неколико речи. Овде се говори и о једној, другој и трећој ствари и види се да се сви слажу изузимајући г. Црногорца који жели, да се такав проналазак уступи каквом Србину искључујући управу да се то да странцу. Ја управљам питање на вас господо стручњаци и на све одборнике. Зар ми незнамо у нашој земљи ни једног стручног сина, који може да каже: Ево ја ћу то да израдим. Зар ту морају бити само неки Жигмунди неки Смекери. Ово ми даје повода, да се размислимо и да се ово питање одма не реши. Г. Јосимовић вели, да је стручници од г. Црногорца, и кад то тврди, он се може користити. Ето нека г. узме 100.000 дин.

Председник. Неби било часно од нас кад смо поверили овако важан посао 8—10торици најстручнијим људима, да у томе њином раду правимо сметње. Ти људи дају нам извештај наводећи, да су постигли добре резултате, и чине предлог, да се и даље ради, те да се задовољи опште мишљење у вароши. Кад овако добро иде ми не треба да станемо на пут даљем раду, већ треба да им још и јачу потпору дамо само да рад с вољом продуже.

К. Црногорац. У пређашњој комисији 40 њих хвалили су Жигмунда, да је он пронашао воду код Булбулдера, а међу тим то нестоји, јер ја знам да су наши Срби ту воду пронашли још пре мога деде. Тако је исто сад и Смрекер пронашао воду у Макишу. Ово се мишљење може назвати чудновато а не оно што ја кажем.

Председник. Ја имам да кажем, да су ова господа наши синови заједнички са њим радили. Дакле њихова је то заслуга, као што ће се они и корегити, ако би какве штете било.

Сад господа хоће да раде док има времена и то је лепо. Ја ћу да ставим питање на гласање. Чује се: сви смо да се прими само је противан г. Црногорац и Степановић) Је ли тако? (јесте)

Сад изволте даље.

Јосимовић чита трећу тачку извештаја.

К. Главинић. Овом приликом имам да се вратим на то: што се каже да се хита. Има ствари господа где мора да се хита. Тако је и овде. Ја сам још пре две године предлагао да се откупи највиша тачка у Београду, која се мора узети за водовод макар то било и после 100 година. Па нико није хтео то ни да чује а онда би нас тај откуп мање стао. Зато треба ово одобрити.

Председник. Разуме се ја не могу то дефинитивно свршити него само ми допустите то да могу ући у погодбу и ову изнети пред вас јер видим да се овде говори у опште о имвњима преко којих ће водовод ићи па зато ја мислим да треба допунити ову тачку тиме, да се разуму овде и она земљишта у Београду где би се нашло да треба подићи резервоаре за водовод. (Прима се).

К. Црногорац. Ја не пристајам тако. Ја пристајем само за ову земљу у Београду а за другу не.

М. Степановић. Исто тако и ја.

Председник. Добро. Сад изволте чути 4 тачку.

Миливој Јосимовић. Чита тачку четврту.

Свет. Боторић. Ја би имао да кажем само то, да се узму у овај одбор и правници.

Председник. Ја би молио да се стави тој комисији у задатак да размисли о финансирању не само водовода него и других наших грађевина које морамо да предузмемо, као канализације, калдрмисања и т. д. Јер кад се прави зајам, онда већи зајам лакше је добити на једном месту.

М. Велизарић. А зна ли се колико ће нам требати?

К. Главинић. Ова је комисија нарочито за то да нађе изворе за покривање трошкова, а о величини самога зајма биће после говора.

Председник. То знам. Али пошто ће општина имати више оваквих потреба да подмири, онда нека се и о томе размисли. Ако то усваја одбор, добро. (Усваја).

Ви не усвајате да да ова комисија закључи какав зајам него да размисли о томе на који би начин могли најпробитачније доћи до новаца па да нам о томе донесе свој предлог (Тако је).

Сад би било на реду да изберемо ту комисију финансијску.

М. Велизарић. Ја предлагем да ту комисију не бирамо вечерас него у идућој седници пошто се сваки спреми за које ће људе гласати. (Врло добро).

К. Главинић. Ја би предложио још и то да у ту комисију могу ући и лица ван одбора (Прима се).

Председник. Трбало би казати и то колико ће их бити.

К. Главинић. Ја мислим 7 са председником довољно је (Довољно)

Председник. Добро господа — Сад ако хоћете размислите о кандидатима да идуће седнице, јер заиста овде је потребно да изберемо људе стручне за ове послове.

Сад вас молим да свршимо још један предмет. Ви знате да је неколико пута држана лицитацаја за осветлење вароши изнет је био и предлог да се покуша би ли се могло дати осветлење под закуп. Изволте о тој ствари саслушати извештај.

(Секретар чита извештај).

М. Степановић. Ја би молио да нам се каже колико је општина трошила до сада на осветлење за једну годину.

Др. Леко. Кад смо се решили да учинимо покушај да осветлење вароши дамо у концесију, ми смо очекивали, да ћемо наћи концесионара, који ће нам дати осветлење по много јевтинију цену но шта сад оно кошта општину. Али као што се види то нисмо постигли. И тако, оно што се говори да извесни општински органи на недозвољени начин профитирају приликом манипулације с материјалом за осветлење, излази, да би то од сад добијао сам концесионар, а не општина. Осим тога извесно је да би општина имала ваздан таквих спорова с концесионаром око осветљења вароши. На послетку нисам за то да се осветлење да у концесију и с тога што има изгледа да ће мо' ускоро добити модерније осветлење, па што сад мењати администрацију у том погледу, и што сад у невреме да отпуштамо толике феџерџије који су овде зарађивали свој хлеб — и т. д. Мишљења сам дакле, да се лицитација за осветлење вароши у концесију не одобрн, но да и у будуће општина задржи осветлење вароши у своје руке.

Председник. Ове године стадо нас је осветлење по рачуну који имамо 27.000 динара.

Гл. Јосимовић. А дањске године колико нас је коштало кад је стављено у буџет на осветлење 30 и неколико хиљада динара. Да не буде овај сјајни рачун погрешан?

Председник. Не може бити погрешан, јер тај рачун потписао је онај који је с тим минауио, а то је г. Јоци Вокић.

Гл. Јосимовић. Ако је то рачунао г. Вокић онда не смемо веровати јер и ви сте сами г. председниче ономад казали кад вам дође буре гаса ви неверујете Вокићу самом него ношљеге и кмета да се увери о мери и да се исплати. С тога ја мислим да овај рачун није тачан, и држим да треба ово осветлење дати под закуп кад је изишло јевтиније него што смо дањске године дали за осветлење.

Председник. Опростите ја морам да исправим ваш говор. Ја кад не би имао вере, него ради сигурности и наше и његове, ја контролишем пријем и издавање овог материјала за осветлење и држим да контролисање још није неверовање.

Н. Вулковић. Је ли овде ушла и оправка феџера.

Председник. Ја држим да не би требало о томе нарочито уговарати јер и овај арендатор морао би да га оправља ако хоће да се служи свима.

Н. Вулковић. А није то тако. Треба то уговорити.

Гл. Јосимовић. — Ја сам то хтео да кажем кад је у буџету стављено на осветлење преко 30.000 а ми добијамо од овога човека осветлење за 4300 динара језгитије, оти је боље да ово примимо, јер ота не морамо да плаћамо кмета, не морамо да плаћамо феџерџије и све оне који раде на тим стварима. Што рече г. Леко да ће остати толике феџерџије без леба, — неће; и овај ће човек узимати спротињу да пали феџере само с том разликом што то може бити и амалин, и други и трећи, и што ће овај узети може бити једну жену која има да рани петоро деце па ће она да му пали феџере у једној улици и т. д.

Председник. Ми овде имамо и једну молбу тих феџерџија и ја би молио да чујето шта они кажу.

(Секретар чита молбу феџерџија).

Коста Главинић. У ту суму од 26 или 27 хиљада која је ове године утрошена ушла је и набавка нових феџера а у овој години прилично је феџера набављено. То треба имати на уму. Стоји и то да ћемо ми морати још повећавати број феџера до год останемо при овом начелу осветљења и онда сем тих 26000 морамо разумети и издатке на нове феџере. Ја сам господа био увек против тога да се овакве потребе општинске подмирују путем концесије. И ако на први мах

www.izveštaji.com
 УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА
 Видеда да општина на тај начин јевтиније подмирује своје потребе опет на крају крајева излази да је скупље. Ја нисам знао за ову молбу фењерџија, али извесно ми морамо узети и њих у обзир. 16 људи оставити без леба, то је мало незгодно. То опет има све да дође на врат општини. Сасвим је уместан поступак управе општинске што је неке фењерџије употребила и на друге послове, и када би регулисали осветлење вароши као што треба онда би могли број садањих фењерџија редуцијати и још некога од њих употребити за друге општинске радове. Међутим и сами издатци садањи могу се свести на мање ако се боље буде водно рачун о материјалу за осветлење и о самом паљењу и гашењу фењера. Ја држим да ће те сви бити сагласни у томе да је н. пр. лети сасвим излишно палити фењере, још у 7 и 7½ сати по подне а видели смо да то бива. После тога у јутру рано треба фењере гасити, а не оставити да горе фењер и кад сунце загреје до год не изгоре све што има у њему гаса. На после оно што дајемо овим фењерџијама у име плате то је тако незнатно се може равнати милостињи коју сиротињи морамо давати и зашто би онда ми ту плату трпали у џеп приватном концесонару — нарочито кад сврх свега стоји извесно то: да ако дате једном лицу манипулацију за осветлење — ви ћете са њим имати своког дана спорова због неуредности. Да све то неби било, — и ја сам мишљења да остане по старом, да сама општина то ради.

К. Црногорац Г. предлагач Марко Леко даје врло лепе разлоге и каже кад смо предложили ово држали смо да ће бити веће користи, а кад није то, онда тржем предлог као предлагач натраг и боље је да остане по старом. После тога треба узети запета у вид људе који су до сад имали занимања и леба као општинске фењерџије а треба узети у вид и све незгоде што би могле наступити отуда што ће тај концесонар бити тужен, кажњен и т. д. што све може да изазове ретерирање од концесије, и онда би морали радити као што смо радили са концесонаром за изношење ђубрета ових 300 динара што би добили више не вреде толико да би насупрам ових сиротних фењерџија могао огрешити душу, и осим тога, ко ће контролисати тога концесонара да ли је у поноћи запалио фењер или га је угасио, да ли сваки фењер горе или не горе и т. д. С тога боље је останемо при досадањој пракци.

Гл. Јосиповић. Кад би ту било разлике само за 300 динара и ја би остао при досадањем начину. Али ја то не верујем — нас кошта осветлење много више. Напоследку нека нам гарантује онај који је то рачунао да нас више не стаје осветлење, па онда и ја као предлагач усвајам да остане као што је било. Кад сам изнео овај предлог ја га нисам изнео зато што волео да то ради неко други а не општина, него зато, што се по вароши прича да се томе и томе бакалину доносе канте гаса и т. д. Према буџету изашла би уштеда на 4300 динара а не на 300 динара па зато ја мислим да је овај начин који сам предложио много кориснији за општину.

Председник. Ове године ће свакако стати општину осветлење скупље но до сада, а ево зашто. Прошле године коштао је гас 40 пара а сада кошта 43½ паре а осим тога сада имамо већ више 32 фењера и требаће још 30 то је 62 а можда ће у току године бити и 100 фењера више но што сада имамо. Што се тиче овога издатка и рачуна, за прошлу годину то несме бити фалично Г. Јосиповић држи се буџета но он греша у рачуну, јер у буџет је стављено 16 фењерџија а тај посао врше 12 осим тога ово је рачун о дејствителном утрошку а у буџет је стављена сума која се може и да утроши, али од које се може и да уштеди, као што је

ове године и уштеђено. Напоследку и ово да вам кажем. Ми ове фењерџије плаћамо 62—63 динара месечно, и овај концесонар као што ми се жале хоће да им плати 30—40 динара. Сад ако им и ми укинемо 30—40 динара плате наравно да ће бити уштеде више Али, то неће нико од нас. (Не, не)

Гл. Јосиповић. Ко може да ради и који је снажан нека ради. Ми имамо пуно жена са ситном децом, које ће да пале фењере и да зарађују децу.

Др. М. Леко. Ја сам добио реч одмах после г. Црногорца, ја би исправно његов говор у томе, да нисам ја покретач овог предлога, да се осветлење да у концесију, него да је то предложено г. Јосиповић а ја сам га помогао само зато, што сам се уверио да општина троши на осветлење врло много па сам мислио, да ће се путем комисије моћи том злу доскочити, кога неби ни било, да је у општини строжија контрола. Сада пак кад је та ствар овако испала, ја потпомажем предлог г. Главинића и налазим да је неопходно иужно, да ову ствар регулишемо тако, да се пропишу специјал правила о вршењу осветљења вароши и да се још у данашњој седници донесе о томе нарочита одлука.

К. Главинић. Ја пре свега хоћу да кажем г. Јосиповићу да сам прошао доста света и иначе сам путовао по европским варошима, али нигде још нисам видео да жене пале фењере по улицама. Друго молим вас, ако се може овом приликом да чини предлог, ја сад предлажем да се у првој идућој седници изнесе на решење то да се тачно регулише манипулација за осветлење наше вароши. То треба што пре учинити и оно што пропишемо сада то може да вреди и после кад се уведе модерно осветлење, јер и сви понуђачи, који су се јављали за гасно осветлење они воде да ће за овај и овај крај увести модерно осветлење а овај и овај крај имало би још да остане осветлење са петролеумом. Дакле ја би предложио, да се састави једна мала комисија па на основу искуства што га имамо у овој ствари да се пропишу правила за осветлење вароши па да се зна кад треба палити а кад гасити фењере и да се распореди ред самих фењерџија, јер на тај начин, држим да ће бити мање трошкова на осветлење него што их је до сад било. (Вичу: прима се).

Председник. Ја не сматрам да је то нов предлог који излази из овога предлога што је на дневном реду, и молим вас да одмах одредимо ту комисију.

Гл. Јосиповић. Ја бих молио да г. секретар израчуна колико је буџетом предвиђено на осветлење. (Секретар 32116 динара).

Председник. То је предрачун утрошка; али ово што сам вам прочитао то је рачун о стварном утрошку. Фењери се сваке године умножавају и зато се у буџет ставља већа сума него што показује стварни утрошак од прошлих година. Ја сам и ове године могао фењере умножити. У улици од Лондона па преко Теразија до Калмегдана ове године додато је 26 фењера. Тако исто додато је и у другим улицама више фењера него што је пре било.

Гл. Јосиповић. За то је мени и чудно што гас ове године јевтиније кошта осветлење кад има више фењера, него прошле године кад их је мање било.

Св. Богорић. И ја сам хтео да изнесем предлог као што је изнео г. Главинић. Зато сам мало пре и тражио реч. С тога сад и имам да кажем само то, да тај предлог као врло добру ствар треба одма примити.

Што се тиче утрошене суме на осветлење у прошлој рач. години, о којој сумња г. Јосиповић да је тачна, ја имам да кажем то, да се при склапању годишњих рачуна види колико је утрошено, а овај извештај рачуноводства да се

чувати да бисмо видели да ли је добар или се ишло на то да се одбор обмине.

Гл. Јосиповић. И ја сам за предлог г. Главнића и М. Лека; а и ово што Боторић каже треба да се усвоји или нека нам се гарантује да није више утрошено него што се у томе извештају каже.

Председник. Ви вечито тражите неке гаранције. Ја не знам какве гаранције хоћете. Овде је казано да је у овој пр. рач. години утрошено 27.840 динара. То нека се запише. Извештај овај поднео је г. Јоца Божић по рачуну од 29 Октобра ове године, као општински чиновник, који манипулира с тим осветљењем. (Врло добро)

Дакле господо одборско је јединогласно мишљење да осветљење и на даље остане у општинским рукама с тим да се по предлогу г. Лека и Главнића одмах пропишу правила о манипулацији за осветљење. (Усваја се)

Гл. Јосиповић. Ја би још умолио г. Лека да објасни колико треба да гори један пламен јер видео сам често да само шкиљи пламичак у фењеру.

Др. Лeko. На сваки начин мораће у правилима све то стајати а мора бити и контроле, који ће настојавати да се усвојена правила у свему врше.

Председник. Дакле да изберемо комисију за израду тих правила. Ја мислим да буду г. г. Лeko, Главнић, Милан Маринковић и Коста Петровић (Прима се)

Ви знате господо да смо одложили лицитацију за набавку гаса, онда када смо решили да се покуша може ли се варош осветљавати путем конценсирања. Сад смо решили да остане по старом и онда нужно је да решимо и о оној лицитацији за гас и фењере. Лицитација гаса остала је по 43½ паре. Да ли би дозволили да ја зовем тога који се примио набавке на лицитацији па да покушам да ли би могао гас добити јевтиније. (одобрава се)

Др. Лeko. Само односно квалитета петролеума, да уђе у услове и оно што смо тражили од концесционара.

Председник. Добро.

— Састанак је закључен у 8¼ сах. по подне.

БЕОГРАДСКА ОКРУЖНА КОМАНДА

Списак регрутованих младића за сталан кадар у VII, београдском цуковском округу у 1888 год., а којима се не зна место становања.

Петар, син почив. Стојана Живковића адвоката, Светомир Трифуна Ђурића, Драгољуб С. Џаџић, Живота Ђ. Радића земљорад., Сретен Јулијане Н. девојке, Лазар Н. Александар Т. Бугарског надничара, Драгољуб Катарине Н. девојке, Алексије М. Николић наднич., Драгољуб Тинке Крстића девојке, Ђорђе Милана Живковића кожуара, Јован Н., Јован Ђ. Сувајџића ћурч., Јован Аранђела Игњатовића сак., Светозар Л. Милетић, Милан Јована Николића наднич., Божидар С. Петровића терзије, Јован Пелагије Н. девојке. Благоје Димит. Јанковића служит., Драгутин Христине Јовановића девојке, Ђорђе Василија Ђорђевића шивача. Драгољуб Јована Косановића практ., Констандин Љубомира Тодоровића чинов., Милан Михаила Михаиловића практ., Душан Николе Никшића практ., Симеун Ј. Симоновића типорафа, Мих. С. Симића винограц., Хирин Стојанке Петровића шваље, Димитр. Ружице Зарића, Марко Косте Димитријевића крој., Ранко Ђорђа Бранковића рудара, Милутин Стојана Везенковића бугарског емигранта, Михаило Т. Илића бив. учитеља,

Милорад Свет. Поповића чизмара, Драгутин Матије Михаиловића Циганина, Цветко Јефтимија Величковића наднич., Јован Т. Павловића наднич., Светозар В. Марцекића крој., Петар И. Михаиловића сапунц., Јанко Јамандије Јанковића сапунц., Илија Николе Костића Циганина, Никола Данила Илића ашчије, Божидар Тодора Павловића, Божидар С. Гирића наднич., Светозар Кузмана Анђелковића дрводеље, Драгољуб Ставре Ђорђевића куvara, Драгољуб Танасија Ђорђевића пандура, Сретен Ђорђа Јовановића пекара, Јован Димитрија Костића сапунц., Светислав Алеске Радојчића памуклиј., Драгутин Косте Стојановића крчмара, Сава Алексе Ристића официра, Јован Димитрија Стојановића амалина, Јован Стевана Јанковића терзије, Никола Марка Татића земљорад., Ненад Ђурице Чизмаровића земљорад., Драгутин Јована Анојчића шивача, Милош Нићифора Пашића обућара, Божидар Ристе Јовановића камењара, Велимир Т. Грујића наднич., Никола Стевана Ађанског надн., Јован Димитрија Танасијевића обућара, Владимир Јована Симића ашчије, Јосип Франца Калачека зидара, Танасије Љубомира Тодоровића кројача, Јован Луке Џајпарића надн., Милан Трифуна Дамјановића надн., Димитрије И. Димитријевића дунђ., Милан Косте Павловића књигов., Никола Мил. Трифуна сарача, Сава Алексе Бранковића винограц., Милвоје Петра Понадића служ., Александар Стевана Бугарина земљорад., Милан Ј. Михаиловића изврш., Душан Гаврила Маринковића надн., Милорад Андреје Стојановића месара, Душан Милоша Весића надн., Радомир Глигорија Вуловића касап., Милутин Спасоја Симића крој., Ђорђе Јована Неговановића пекара, Божидар Јована Васића кујунц., Александар Јулијане Н. девојке, Михаило Симона Епштајна доктора, Илија Марка Кузмановића бантов., Петар Панајота Панајотовића, Никола Николе Тодоровића служ., Јован Максима Арсенијевића лаћара, Драгољуб Софије Јовановића девојке, Владимир Филипа Јанковића трг., Илија Радована Поповића надн., Димитрије Милана Станковића куvara, Ђорђе Косте Пешића трг. Јован Перседе Н. девојке, Драгољуб Н., Божидача, Васе Радосављевића трг. Стеван Пегра Стефановића трг. Марко Јелене Н. девојке, Владимир Николе Ђорђевића Циганина, Димитрије Ђорђа Рајића надн., Јован Димитрија Стојановића обућ., Душан Ђорђа Лазаревића кочиј., Стеван Косте Настасијевића пиљара, Драгољуб Милоша Драгутиновића каф., Лука Сотира Трајковића пиљара, Стеван Арсенија Путића служ., Димитрије Алексе Стефановића, Дијамандија Наума Дијамандијевића памукл., Љубомир Томе Стојановића колара, Богољуб Јована Ђорђевића пиљара, Ђорђе Стевана Станојевића ковача, Ђорђе Радована Николића виногр., Ђорђе Саве Танацковића земљор., Љубомир Новака Петровића земљорад., Живко Саве Вучковића брав., Лазар Јована Јанковића зем., Петар Јована Лекића рибара, Михаило Михаила Стојановића, Константин Николе Настасијевића обућ., Димитрије Милана Романовића служ., Јован Ђорђа Петровића б. жандарма, Никола Ђорђа Текића бив. пандура, Илија Стојана Станковића, Милорад Ђорђа Радосављевића бакал., Милош Милована Рашковића официра, Милорад Панте Стефановића банд., Милорад Милана Живковића банд., Михаило Димитрија Лазаревића црквењ., Михаило Алберте Марића девојке, Јован Перседе Николића служ., Карло Николе Вагнера земљор., Александар Глише Зеленбаћевића зван., Хајим Аврама Којена трг., Аврам Јакова Русо трг., Аврам Јакова Махиљака трг., Исак Арона Којена трг., Јаков Исака Алкалаја трг., Хахам Амер Ашера Бенараисти, Сава Ристе Христића писара, Војислав Максима Ђокића каф., Војислав Павла Спасића чинов., Драгутин Косте Радовановића чинов., Милан Калаја Пауновића Циганина. — сви из Воограда.

ПОЗИВ

Сви напред именовани имају овој команди предстати одмах, ако не желе да их постигну последице чл. 14. зак. о устројству војске, а на случај, да је коме од напред именованих по месту становања ближе која друга команда, да се може истој ради лекарског прегледа пријавити, но у том случају нека јој каже, да се услед потраживања јавља. Пуков. овр. команде моле се, да ове младиће, кад јој се пријаве, и лекарски прегледају и оцену способности са назначењем места становања и занимања овој команди доставе; властима среским и општинским препоручује се, да свака у кругу свога реона напред именоване потраже; па пронађене амо уште.

Бр. 5108. Из канцеларије VII. београдске пуковске окружне команде, 18 новембра 1888 године, у Београду.

Сви они војници резервисти I и II позива, који у Београду станују и живе, који су у Српско-Бугарскоме рату учествовали или су били мобилисани и имају прва на носене ратне споменице, а нису их до данас примили, позивају се да се у што краћем року ово окружној команди ради пријеме споменица јаве.

Из канцеларије VII пуковске окружне команде бр 5088.

НАРОДНА БАНКА

Народна Банка објављује, да је са свим не истинита и не основана вест. неких наших листова, по којој банкноте од 10 динара у сребру које су ушле 1. Новембра 1885 год. у саобраћај, престају да вреде од 1. Децембра ове године.

ПРИВИЛЕГОВАНА НАРОДНА БАНКА КРАЉЕВИНЕ СРБИЈЕ

ПРЕГЛЕД СТАЊА НА ДАН 30. НОВЕМБРА 1888 ГОД.

		Имаовина		Д у г		Сравњење са прошлим стањем	
Главница				20,000.000	—		
Акције		20,000.000	—				
Привремене акције				10,000.000	—		
Акционари		7,500.250	—				
Банкноте у течају у злату	148.150			14,927.540	—	—	1.450
" " " " сребру	2,785.810					—	50.480
" " " " сребру	11,993.580					+	119.910
Благајна у злату	3,288.747	40				+	41.789
" " " " сребру	3,941.421	68		7,771.537	74	+	30.445
Стране вредности и салда страних кореспонд.	541.368	66				—	2.801
Лисница у злату	811.349			3,854.766	60	+	6.400
" " сребру	3,043.417	60				+	68.979
Займови на државне обвезнице у злату	2,490.526			3,900.928	—		
" " " " сребру	1,410.402					+	1.990
Текући рачуни у домаћим новчан. заводима			1,923.994	36		—	29.582
Менице за наплату			8.092	48		+	2.153
Кауције			148.480	—			
Полагачи кауција							
Оставе просте			17.800	—		148.480	—
Остављачи простих остава							
Оставе по текућим рачунима			2,524.244	06		17.800	—
Остављачи по текућим рачунима						2,524.244	06
Резервни фонд						20.847	68
Вредности резервног фонда			16.727	25			
Положене акције српске Народне Банке							
Полагачи акција							
Разни рачуни			1,346	39			+
Обавезе по текућим рачунима						29.255	14
			47,668.166	88		47,668.166	88